

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser kunne ved Overenskomst med en fremmed Magt ophæves eller indskrænkes lige over for samme. § 8. Den, som ifølge Bestemmelserne i § 7 har tabt dansk Indfødsret, men ikke er bleven Statsborger i et andet Land, gjenerhverver sin Indfødsret ved at tage Hjemsted her i Riget eller selv uden dette ved særskilt Tilladelse af Kongen. Gjenerhverves Indfødsretten paa denne Maade af Manden, tilkommer den ogsaa hans Hustru og umyndige ægte Børn, selv om de beholde Hjemsted i Udlandet, og uden Hensyn til, om Ægteskabet er stiftet eller Fødselen sket efter Mandens Tab af dansk Indfødsret og Ægteskabet og Fødselen saaledes ikke oprindelig have begrundet dansk Indfødsret for Hustruen og Børnene. § 9. Uægte Barn, hvis Moder har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet. I de Tilfælde, hvor ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov ægte Børn følger Faderen, retter det uægte Barns statsborgerlige Stilling sig efter Moderens. Forandres Moderens statsborgerlige Stilling som Følge af Ægteskab med en anden end Børnenes Fader, sker derved ikke nogen Forandring med Hensyn til Børnenes Indfødsret. § 10. Børn, som findes her i Riget, uden at deres statsborgerlige Stilling kjendes, anses, indtil andet oplyses, som havende dansk Indfødsret. § 11. Lovens § 2 faar Anvendelse ogsaa paa Personer, som ere fødte forinden Lovens Ikrafttræden, men da endnu ikke have opnaaet Indfødsret efter Forordning 15de Januar 1776 § 9. De Kvinder faa Indfødsret, som ved Lovens Ikrafttræden leve i Ægteskab med Mænd, der have dansk Indfødsret. I øvrigt komme Lovens Bestemmelsen kun til Anvendelse, saafremt det Forhold, der begrunder Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, ligger efter Lovens Ikrafttræden. § 12. Denne Lov gjør ingen Forandring i Henseende til den Retsstilling, der efter hidtil